

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

KVĚTEN 2018

Detail z mozaiky hejčínského kostela (foto Filip Kotek)

Úvodní slovo

Co nás v květnu ve farnosti čeká? V úterý 8. května pořádáme pouť k Panně Marii Pomocné (Mariahilf) do Zlatých Hor. Na tomto poutním místě je Panna Maria vzývána jako ochránkyně života. Prosíme ji zvláště o ochranu a požehnání pro nenarozené děti a také o milost daru dítěte pro manželské páry toužící po dítěti. Někteří lidé jsou schopni udělat cokoli pro to, aby měli dítě. Máme dost víry, abychom nabídli i nevěřícím lidem pouť k Matce Boží jako cestu pomoci jejich životnímu strádání?

Uprostřed května vychází letos příprava na seslání Ducha Svatého. Duch Boží, společný dar Otce i Syna, má naplnit naše nitro a vést naše rozhodnutí a kroky v životě. Jako každoročně nabízíme společné chvíle modlitby svatodušní novény, která začíná v pátek 11. května.

V pátek 25. května se v rámci Noci kostelů otevřou dveře kostelů pro veřejnost. Kéž je to znamením, že jsme stále otevření pro nově příchozí, kteří hladovějí a žízní po smyslu života a pokoji, který svět nemůže nabídnout.

Děkuji všem, kdo jakýmkoliv způsobem podporujete plánovanou opravu hejčínských varhan. Za všechny dobrodince je každý měsíc sloužena mše svatá. Protože varhanní firma je vytížená jinou zakázkou, začátek opravy varhan a jejich odmlčení se posouvá na konec léta.

V měsíci srpnu se chystá pro školní děti farní příměstský tábor. Zatím jsou ještě volná místa. Kdo nad tím uvažujete, neváhejte a přihlaste své dítě. Přihlášky s informacemi najdete v kostele.

Panno Maria, Snoubenko Ducha Svatého, oroduj za nás!

P. Marian

Osobnost našeho národa

KARDINÁL JOSEF BERAN

Josef Jaroslav Beran se narodil 29. prosince 1888 v Plzni v katolické učitelské rodině. Jeho otec Josef Beran († 1932) byl ředitelem měšťanských škol v Plzni. Maminka se jmenovala Marie, rozená Lindauerová († 1947). Pokřtěn byl katechetou P. Adolfem Skřivanem 9. ledna 1889 v arciděkanském plzeňském chrámu sv. Bartoloměje, dnes biskupské katedrále. Po vychození pětileté obecné školy v Plzni v letech 1894–1899 absolvoval osm tříd tamního klasického gymnázia, kde se setkal s profesorem češtiny dr. Janem Františkem Hruškou, chodským spisovatelem, který na něho silně zapůsobil.

Po maturitě v roce 1907 nejprve zamýšlel jít na lékařskou fakultu, ale po rozhovoru s profesorem náboženství Aloisem Kudrnovským, který mu vzhledem k jeho vynikajícímu nadání přislíbil pomoc při studiu v Římě, se nakonec rozhodl pro kněžskou dráhu. Dne 31. října 1907 přijel do Říma a zahájil studium na

Ateneu. Zde studoval na papežské univerzitě De Propaganda Fide, nejprve jeden rok křesťanskou filosofii a pak čtyři roky teologii. V roce 1909 složil bakalářskou zkoušku, dále v roce 1911 licenciát a o rok později doktorát teologie. Mimo to byl v české koleji jmenován prefektem studentů, a proto mohl přijmout vyšší svěcení kněžské již ve čtvrtém roce studií, aby mohl sloužit mši svatou pro ostatní studenty. Dne 10. června 1911 byl v bazilice sv. Jana v Lateráně vysvěcen na kněze.

Po skončení studií v Římě v roce 1912 odjel domů do Plzně, kde 5. července sloužil svou první mši svatou na domácí půdě. Od 1. srpna 1912 až do konce roku 1913 působil jako kaplan v Chýši u Žlutic na Karlovarsku. Poté byl ustanoven kaplanem v Proseku u Prahy. K 1. srpnu 1914 byl jmenován kaplanem v pražském předměstí Michli. V této farnosti také duchovně pečoval o *Útulek sv. Josefa* pro hluchoněmé v Krči. V roce 1917 pražská univerzita nostrifikovala Josefu Beranovi jeho římský doktorát a v září téhož roku byl jmenován profesorem a později také ředitelem a profesorem pedagogiky Učitelského ústavu u sv. Anny v Ječné ulici na Novém Městě pražském. U sv. Anny pracoval do roku 1929, kdy odešel do pražského kněžského semináře jako asistent pastorální teologie, kam už byl rok předtím povolán jako suplent.

V roce 1932 se stal rektorem Arcibiskupského semináře v Praze. Po 17. listopadu 1939 se postavil za solidaritu českých bohoslovců s ostatními fakultami a pokojné prostory semináře byly postiženy represáliemi. Často byl volán na gestapo k výsledku a bylo mu vyhrožováno zatčením.

Nedlouho po atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha byl 6. června 1942 zatčen, internován a krutě vyslýchán ve věznici na Pankráci do 1. července 1942. Odtud byl převezen do koncentračního tábora v Terezíně, kde zůstal do 2. září 1942. Od 4. září 1942 byl vězněn v koncentračním táboře Dachau. V lednu 1943 dostal tyfus. V té době učinil slib: „Vrátím-li se do vlasti, vynasnažím se, abych nikomu nic neodepřel, zač budu prošen, pokud to bude v mých silách a ne-

bude to odporovat vůli Boží.“ Dne 29. dubna 1945 byl koncentrační tábor Dachau osvobozen americkou armádou vedenou plukovníkem Felixem L. Sparksem.

Dne 25. května 1945 se vrátil do Prahy a plně se zapojil do práce rektora Arcibiskupského semináře, t. č. v Dolních Břežanech. Založil Arcidiecézní pastorační ústředí, stal se úřadujícím místopředsedou Arcidiecézní katolické akce a po náhlém úmrtí Mons. Otty Stanovského se stal zástupcem Pražského ordinariátu a Arcidiecézního svazu katolické charity.

Dne 17. dubna 1946 byl prezidentem republiky nově jmenován řádným profesorem teologické fakulty UK v Praze. A 4. listopadu téhož roku byl papežem Piem XII. jmenován 33. pražským arcibiskupem. Svého úřadu se definitivně ujal 11. listopadu při slavnostní schůzi metropolitní kapituly, jíž předložil papežskou jmenovací bulu. Zároveň jmenoval ThDr. Bohumila Opatrného generálním vikářem. Také vydal svůj první pastýřský list.

Dne 8. listopadu na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie přijal biskupské svěcení z rukou papežského internuncia Saveria Rittera. Spolusvětiteli byli královéhradecký biskup Mořic Pícha a pražský světicí biskup Antonín Eltschkner. Dne 29. prosince vydal arcibiskup Beran „milému duchovenstvu světskému a řeholnímu“ list, kterým vyhlašuje rok 1947 rokem svatovojtěšským (950 let od mučednické smrti).

Po komunistickém převratu v roce 1948 odmítl podřídit církvi komunistické moci, vystoupil proti komunisty zřízené podvatné „Katolické akci“ a exkomunikoval a suspendoval kněze Josefa Plojgara (a s ním i několik dalších), který přes jeho přísný zákaz přijal místo v komunistické vládě. Přes enormní

Kardinál Beran s papežem Pavlem VI.

nátlak státu exkomunikaci nikdy neodvolal. V roce 1951 ji z Ploj-hara na nátlak komunistické vlády sňal pražský kapitulní vikář, na což ovšem neměl patřičné pravomoci (navíc Plojhar mezi tím pilně sbíral další exkomunikace). Plojhar Beranovi zákrok proti své osobě nikdy nezapomněl a systematicky využíval svého vlivu na komunistickou proticírkevní politiku k prosazení maximálních restrikcí vůči arcibiskupovi. Například když vláda v roce 1956 jednala o Beranově propuštění z internace, Plojhar byl striktně proti.

Ve strahovském klášterním kostele pronesl arcibiskup veřejně dne 18. června 1949 jedno ze svých posledních kázání, ve kterém vyzývá věřící lid k větší jednotě s biskupem, k vytrvalosti a lásce ke Kristu v této těžké době. O den později, v neděli 19. června 1949, se o slavnosti Božího Těla měl konat průvod. Katedrálu obsadili členové Lidových milicí a příslušníci StB. Arcibiskup se stal vězněm ve vlastním domě a tím začala jeho internace.

Dne 7. března 1951 byl odvezen do Roželova u Rožmitálu, bývalého sídla pražských arcibiskupů. Již 24. března 1951 byl převezen do Růžodolu u Liberce a 17. dubna 1953 do Myštěvsi u Bydžova, kde mu byly k obsluze určeny dvě řádové sestry. Dne 20. prosince 1957 byl odvezen do Paběnic blízko Čáslavi. V prosinci 1959 začal stonat. V pankrácké nemocnici mu zjistili uskřípnutí kýly a operovali ho.

Dne 5. října 1963 podepsal po dohodě se Svatým stolcem slib socialistické republiky a bylo mu oznámeno, že mu prezident udělil milost, a arcibiskup byl spolu s brněnským biskupem Karlem Skoupým a se třemi sestrami převezen do Mukařova u Říčan. Příval návštěv byl ovšem trnem v oku politickým odpůrcům a tak byl 2. května 1964 arcibiskup přestěhován do Radvanova u Mladé Vožice, kde byl přístup k němu velmi ztížen.

Dne 10. ledna 1965 jmenoval papež Pavel VI. Josefa Berana kardinálem. Zpráva o jmenování byla zveřejněna 25. ledna 1965. Dne 19. února 1965 mu vláda umožnila odlet do Říma, bez možnosti návratu do vlasti. Tak byl 22. února 1965 v Římě

přiját do sboru kardinálů a převzal odznaky kardinálské hodnosti. Byl mu zároveň přidělen titulární kostel sv. Kříže (Santa Croce in via Flaminia). Ihned po příjezdu do Říma se zapojil do práce II. vatikánského koncilu, kde dne 20. září 1965 vystoupil se zásadním projevem *O svobodě svědomí* k otázkám náboženské svobody a svobody svědomí a vyslovil se pozitivně k rehabilitaci Mistra Jana Husa.

Od 11. dubna do 11. května 1966 cestoval po USA a Kanadě. Díky darům dobrodinců především z USA mohl být v roce 1967 zakoupen poutní dům Velehrad v Římě.

V roce 1968 mu lékaři zjistili rakovinový nádor a kardinál se v srpnu podrobil operaci ve Stuttgartu. Po operaci lékař řekl jeho sekretáři Mons. Jaroslavu Škarvadovi, že pacientovi zbývá už jen málo měsíců života.

Dne 25. ledna 1969 přednesl kardinál Beran pro český lid ve Vatikánském rozhlasu projev k velikému a zároveň tragickému činu Jana Palacha, který se upálil na protest proti okupaci Československa vojsky tzv. Varšavské smlouvy. Dne 14. února sloužil mši svatou společně s papežem Pavlem VI. v kostele sv. Klimenta v Římě při výročí 1100 let od smrti sv. Cyrila. Na svátek sv. Jana Nepomuckého, 16. května 1969 se zúčastnil oslavy tohoto patrona české bohoslovecké koleje Nepomucenum.

Druhý den, 17. května 1969 dopoledne umírá smířen s Bohem a lidmi. K umírajícímu přispěchal i sám Svatý otec Pavel VI., žel už českého kardinála nespátřil živého, a tak alespoň bratrským políbením prokázal zemřelému lásku a úctu.

Když kardinál Beran zemřel, komunistická vláda nepovolila převoz těla do vlasti. Papež Pavel VI. rozhodl, že kardinál bude pohřben po boku papežů v kryptách chrámu sv. Petra v Římě. Stal se tak prvním a zatím jediným Čechem, kterému se té pocty dostalo. Jeho hrob byl poblíž hrobu svatého Petra, mezi hroby Pia XI. a Pia XII. Papež Pavel VI. také oproti zvyklostem osobně vedl pohřební obřady.

V letošním roce byla se svolením Svatého otce Františka splněna poslední vůle kardinála Berana a jeho tělo bylo 20. dubna

letecky dopraveno do naší vlasti. Dne 23. dubna pak byla rakev s kardinálovým tělem uložena do nového sarkofágu v katedrále sv. Víta na Pražském hradě.

Josef Beran byl v roce 1991 in memoriam vyznamenán řádem T. G. Masaryka I. třídy. Proces blahořečení kardinála Berana byl zahájen v roce 1998. Prvním postulátorem procesu byl prof. Jaroslav Polc a biskupským delegátem ThDr. Jiří Svoboda, J.C.D. Po smrti prof. Polce na jeho místo nastoupil prof. Jan Matějka. Od roku 2014, kdy ze zdravotních důvodů odstoupil ThDr. Svoboda, byl jmenován nový biskupský delegát a v roce následujícím i postulátor Dr. Andrea Ambrosi, který by měl být účasten i následné římské fáze. Diecézní fáze tedy zabrala nestandardních téměř 20 let, což způsobily různé faktory jako úmrtí původního postulátora, zdravotní potíže a výměna biskupského delegáta či změna pravidel řízení procesu v jeho průběhu (v *Sanctorum Mater* zavedená povinnost historické komise i pro nové kauzy).

V současnosti je diecézní šetření ukončeno a odesláno do Říma k prozkoumání. Nezbyvá než doufat, že shromážděné podklady budou shledány jako dostatečně přesvědčivé pro uznání hrdinských ctností tohoto „nekrvavého mučedníka“, jehož životní osudy zhmotňují a věrně dokládají bolestné dějiny českého národa ve 20. století. Je však zapotřebí obracet se na něj ve svých modlitbách s prosbou o pomoc, aby případný zázrak na jeho přímluvu otevřel cestu k jeho blahořečení.

*Zdroje: <http://kardinaljosefberan.cz/zivotopis>,
www.cirkev.cz a další (Redakčně upraveno)*

Provolání arcibiskupa Josefa Berana z 24. února 1948:

„Je pochopitelné, že v každé vzrušené době, jako je i naše, vzrůstá zasílání anonymních dopisů. Kdekdo radí, co mám dě-

lat a co nemám dělat, co bych měl dělat a co bych neměl dělat. Anonym obyčejně píše hodně důvěrně. A tak jeden ve svém dopise důrazně žádá: »Nemlč, arcibiskupe! Nesmíš mlčet!«

Zamyslel jsem se. Nesmíš mlčet! A má to vůbec nějaký smysl nemlčet, mluvit? Laviny řítící se nezadržíš. Pravda, ale lavina je hmota, kdežto hnutí je závislé od lidí myslících a uvažujících. Budeš mluvit nadarmo – a pak Kristus řekl: »Kdybych byl nepřišel a nemluvil jim, hříchu by neměli, ale nyní výmluvy nemají z hříchu svého.« (Jan 15,22)

Snad by bylo lepší mlčet a nechat je v nevědomosti. – Ale Pavel napsal: »Zapřísahám tě před Bohem a Kristem. Hlásej slovo, trvej na něm, ať je to vhod nebo nevhod, přesvědčuj, zapřísahahej a kárej se vši trpělivostí a učitelskou moudrostí!« (2 Tim 4,1–2)

Proto nemlčím. Ten dobrý český lid mne zná. Nezradil jsem svůj národ a nikdy nezradím, a dovedl jsem trpět. Proto mluvím.

Zapřísahám vás všechny pro drahou, v koncentračních táborech a žalářích prolitou krev našich bratří a sester. Pro slzy a bolesti českých žen a matek. Vzpamatujte se! Víím, že nechcete rozdmychovat bratrovražedné boje, ale takto se jim nevyhnete. Zamyslete se nad svou odpovědností!

Udržujte právní řád! Všichni schválili zásadní program socializace. Všichni k němu pracovali a chtějí pracovat. Právní cestou se dosáhne trvalejších reforem, i těch nejradikálnějších. Čtete dějiny! Přesvědčte se!

Neničte odkaz presidenta osvoboditele a práci presidenta budovatele! Sami jste je tak nazvali. Dílo jejich uznává celý národ. Pracovali a trpěli pro vás a za vaše potomstvo. Důvěřovali jste jim vždycky. Nevděk bolí a nevděk bývá stíhán kletbou.

Přál bych si, aby každý viděl do mého srdce. Upřímně cítím se všemi, se vším lidem a celým národem. Budou také upřímně chápána má slova? Chci doufat.“

(Lidová demokracie a Svobodné noviny 25. února 1948)

Projev do Vatikánského rozhlasu po tragickém činu Jana Palacha (25. ledna 1969):

„Synové a dcery, bratři a sestry církve pražské, drahý lide československý,

v této pro naši vlast smutné, zároveň ale i veliké hodině pošlyšte i můj hlas, pokorný a slabý, přitom ale plný bolesti a lásky. Je to hlas vašeho starého arcibiskupa pražského, kardinála Josefa Berana, který k vám mluví z Říma. Zatím mi bohužel není možno přijít k vám a po tolika letech odloučení se s vámi opět setkat osobně, jak by bylo mým přáním. Svým srdcem jsem ale u vás a cítím spolu s vámi jako otec a jako občan naší krásné a požehnané vlasti utrpení, které ji sklíčuje a které ji v bolu a naději tříbí k velikosti a k jednotě.

Spolu s vámi truchlím nad tragickou smrtí Jana Palacha a ostatních, kteří zemřeli podobnou smrtí jako on. Skláním se před jejich hrdinstvím, i když nemohu schválit jejich zoufalý čin. Zabít se není nikdy lidské, to ať nikdo neopakuje. Zato ale ať mají všichni před očima veliký ideál, pro který oni obětovali svůj mladý život. Tento jejich ideál je v jádru dobrý a šlechetný – dát život jednoho za blaho všech. Byla to láska k naší vlasti, touha po její svobodě, byl to úmysl vyburcovat její mravní síly, byla to věrnost dějinám našeho ušlechtilého a statečného lidu, byla to snaha zajistit mu pokrok a mír. Tento zářný ideál je jako prapor, který se předává z ruky do ruky... Buďme národem dobrým a statečným. Otevřme mladým cestu k naději!

Kdybych snad už nemohl víc tak mluvit, kdyby byla tato slova posledním projevem mé věrnosti a mé lásky k vám, kdyby mi nebylo dopřáno, jak stále doufám, ještě vás uvidět, považujte tato má slova za můj odkaz. Neodmítejte ho, nezapomínejte na něj. Vzhůru srdce, synové a dcery, bratři a sestry, vzhůru srdce! In silentio et spe erit fortitudo vestra, v tichosti a naději bude vaše síla.

Ze srdce vám všem otcovsky žehnám ve jménu Otce, i Syna, i Ducha Svatého.“

JAK JSEM V ŘÍMĚ MINISTROVAL JOSEFU KARDINÁLU BERANOVÍ

(Vzpomínka hejčínského farníka)

Bylo to na jaře roku 1968, kdy mě rodiče vzali s sebou na individuální pouť do Říma. Poutě inicioval a pobyt organizoval rodinný přítel, katolický kněz, tehdy ještě administrátor farnosti Běloutín, ThDr. Jaroslav Studený. Můj otec s ním dlouhodobě spolupracoval na opravách církevních staveb v jeho působnosti a tato poutě byla určitou přidanou hodnotou za otcovu mnohdy nezištnou pomoc.

Po ubytování naší rodiny v Římě nás vedl ThDr. Studený do české papežské koleje Nepomucena, kde se přivítal s kardinálem Beranem a představil nás jemu i jeho osobnímu sekretáři ThDr. Škarvadovi. Jako devítiletému klukovi mi vůbec nedocházel význam tohoto okamžiku, nechápal jsem historické souvislosti, vnímal jsem pana kardinála jen jako velmi sympatického a usměvavého kněze v klerice s malou červenou čepičkou. ThDr. Studený zůstal na noc v Nepomucenu a mě ještě před odchodem na ubytování kardinál Beran oslovil s přáním i úkolem zároveň. Na druhý den ráno jsem se měl dostavit a v kolejní kapli ministrovat při mši svaté, kterou budou sloužit společně kardinál Beran s ThDr. Studeným.

Vatíkán – foto před branami baziliky sv. Petra. Zleva sedící: František Dvořák se sestrou, stojící: farní hospodyně a ThDr. Studený

Přiznám se, měl jsem trochu strach z neznámého prostředí, kde budou konvičky a zvonek a jestli zazvoním včas apod. Ministrování bohoslužby slova i oběti jsem však zvládl ke spokojenosti sloužících i přítomného lidu – rodičů, sestry a personálu koleje a s kardinálem Beranem se poté setkal v onom týdnu roku 1968 ještě několikrát. Pamatuji si, že to vždy bylo příjemné setkání, byl svou povahou životní optimista, ba dokonce šprýmař. Dodnes jej vidím hluboko usazeného na zadním sedadle velkého Fiatu, který řídí Mons. Škarvada, jak vyjíždí po šterkové cestě z bran Nepomucena do ulic Říma.

Při našem odjezdu mi požehnal a také mě obdaroval. Nejen svým charismatem, ale i obrovským vejcem z čokolády, zabaleném do zlatého staniolu a v luxusním průhledném obalu s mašlí. Bylo totiž před Velikonocemi. A řekl mi: „Františku, uvnitř máš ještě překvapení. Rozbal si to až doma.“ Tím překvapením, které uchovávám dodnes, byl odznak – zlatá šerifská hvězda. V té době nesehnatelný klukovský poklad...

František Dvořák

Setkání rodin s papežem Františkem

Světovému setkání rodin s papežem, které se uskuteční v Dublinu 21. až 26. srpna 2018, mají předcházet setkávání v rámci farností. Papež František nabízí šest katechezí, které vycházejí z jeho apoštolské exhortace nazvané *Amoris laetitia* – „Radost z lásky“. František v ní vyjadřuje naději, že rodiny a všichni, kteří je mají podporovat, budou tento dokument pečlivě číst a zamýšlet se nad jeho obsahem. Témata farních setkání jsou: Realita dnešního rodinného života, Křesťanská vize rodiny, Boží sen o lásce, Manželská láska rostoucí ke zralosti, Z Božího milosrdenství není nikdo vyloučen, Evangelium naděje

pro naše rodiny. Součástí katechezí jsou anglická videa s českými titulky. I když v naší farnosti oficiálně taková setkání neprobíhají, mohou dané materiály být inspirací a tématem rozhovorů jednotlivých rodin nebo i různých společenství. Vše potřebné najdou zájemci na webových stránkách Centra pro rodinný život v Olomouci <http://www.rodinnyzivot.cz/?q=node/720>.

Rodinná modlitba za Světové setkání rodin v roce 2018:

Bože, náš Otče,
jsme bratry a sestrami v Ježíši, tvém Synu,
a v Duchu tvé lásky tvoříme jednu rodinu.
Zahrň nás požehnáním radosti z lásky.
Dej, ať jsme trpěliví a vlídní, milí a velkorysí
a ujímáme se těch, kdo jsou v nouzi.
Pomáhej nám žít tvé odpuštění a pokoj.
Svou láskyplnou péčí ochraňuj všechny rodiny,
zvláště ty, za které nyní prosíme:

*(po chvíli ticha můžeme zmínit vlastní rodinné příslušníky
i další lidi)*

Rozmnožuj naši víru,
posiluj naši naději,
uchovej nás v bezpečí své lásky
a dej, ať jsme ti stále vděční
za dar života, který společně sdílíme.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Maria, Matko a Průvodkyně, oroduj za nás.
Svatý Josefe, otče a ochránce, oroduj za nás.
Svatí Jáchyme a Anno, orodujte za nás.
Svatí Ludvíku a Zelig Martinovi, orodujte za nás.

Minianketa

*Na naši minianketu tentokrát reagovali manželé **Tomáš** (52 let, technický pracovník AKS) a **Zuzana Cukrovi** (54 let, administrativní pracovnice).*

Co máte v naší farnosti nejraději a proč?

Tomáš: Líbí se mi, že se celé rodiny účastní mše svaté, že se aktivně účastní třeba zpěvu, čtení, Cherubínka, že označení farní rodina není jen klišé, ale je zde opravdu rodinou.

Zuzana: Jsem ráda, že farnost je živá a má tak pestré složení lidí. Do hejčínského kostela jsem chodila jako dítě a po mnoha desetiletích jsem se do něj zase vrátila a jsem tu moc ráda. Stále se mi i po 50 letech líbí hejčínské jesličky, kdysi i teď se těším na pasáčka se zvonečkem. (úsměv) Jsem ráda, když zpívají schola i scholička, líbí se mi křížové cesty, velikonoční vigilie, farní poutě, farní guláš, farní kafe, koncerty a příprava adventních věnců, nově dětská půlnoční mše. Především děkuji všem karmelitánům, kteří ve farnosti působí a působili.

Co by vám udělalo ve farnosti radost?

Tomáš: Vše, co se děje ve farnosti, mi dělá radost, a v tuto chvíli nevím, co by ještě mohlo být dalšího.

Zuzana: Souhlasím s manželem. Farnost nabízí mnoho aktivit a je jen na nás, abychom je více využívali. Možná bych přivítala nějakou přednášku, i když vím, že Olomouc jich v jiných prostorách nabízí dost. A možná farnosti by udělalo radost, kdybychom vyšli z domu o pět minut dřív a na nedělení mši došli vždycky včas. (úsměv)

Co vás v poslední době zaujalo při četbě?

Tomáš: Mám rád knihy o historii a životopisy. Nedávno se mi

dostala do rukou knížka „Jak si zpackat život snadno a rychle“, až si říkám, kde mě autor potkal...

Zuzana: Mám ráda útlé knížky, protože je spíše dokážu dočíst do konce, vejdou se mi také do kabelky a můžu si v nich číst i cestou v MHD. Ale nejen proto mám ráda autory, jako jsou Anselm Grün, Marek Orko Vácha, Kateřina Lachmanová. Nyní se mnou cestuje knížka, kterou daroval P. Marian manželovi, a to od Aleše Opatrného „Jak potěšit zpovědníka“. Čas od času si vzpomenu na jeho slova, že hřích ze svého života zcela neodstraníme, ale právě proto patří do života stále i odpuštění, které Bůh nabízí a uděluje.

Kdo je váš oblíbený světec a proč právě on?

Tomáš: Mým oblíbeným světce je sv. Antonín Paduánský, bez něj bych byl ztracen.

Zuzana: V životě mě oslovilo už více světců, například sv. František z Assisi pro svou chudobu, sv. Maxmilián Kolbe pro svou odvahu k oběti, Panna Maria jako mocná ochránkyně a pomocnice k obrácení, sv. Jan Bosco pro svou péči o mládež, sv. Antonín Paduánský pro vesele-vážnou historku před lety při pouti na Krakovci. Nyní mě zaujala sv. Rita jako přímluvkyně v nesnázích a v beznadějných situacích.

Děkujeme za zodpovězení otázek.

Cyklopout' 2018

Rádi bychom vás pozvali na letošní cyklopout'. Plánujeme trasu: Olomouc – Velehrad – Lidečko – Turzovka – Hostýn – Olomouc v termínu (pondělí 16. 7. 2018) **úterý 17. 7. 2018 – sobota 21. 7. 2018** (nebo neděle 22. 7. 2018). Místa ubytování a podrobnější informace budou upřesněny později.

Zájemci se mohou informovat a přihlásit u Jiřího Hubičky – mobil 736 458 520.

Pokud by se chtěl přidat řidič s autem jako doprovod (vezl by věci), bude velmi vítán.

Jiří Hubička

Informace

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: Mše svatá v Hejčíně nebude **v pondělí 28. května a ve čtvrtek 31. května.**

Májové pobožnosti budou v měsíci květnu bezprostředně po každé mši svaté ve všední den.

Každou středu se v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií koná **společenství mládeže (15–17 let)** v 18.30 hodin.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost k **tiché adoraci** v kapli Panny Marie.

Na **opravu hejčínských varhan** je k 1. květnu již vybráno **654.236 Kč**. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať! Za všechny dárce je sloužena jednou za měsíc mše svatá. Nejbližší termín mše svaté je v neděli 20. května při mši svaté v 7 hodin. Je možné adoptovat konkrétní píšťaly. Rádi na požádání vystavíme potvrzení o daru k daňovým účelům. Připomínáme, že je možné podpořit opravu hejčínských varhan také nákupem

v e-shopech, aniž by vás to stálo korunu navíc. Podrobnosti k opravě hejčínských varhan najdete na webových stránkách <http://oprava-hejcinskych-varhan.webnode.cz>.

V sobotu 5. května byli při mši svaté v katedrále v rámci diecézní pouti ke sv. Janu Sarkandrovi **vyznamenáni zasloužilí farníci i z hejčínské farnosti: Jan Frydrych** za dlouholetou službu varhaníka a **Josef Pěnička** za dlouholetou službu kostelníka.

Pout' autobusem na poutní místo Panny Pomocné ve Zlatých Horách (Mariahilf) se uskuteční v úterý 8. května. V letošním roce se připomíná 300 let od vzniku tohoto poutního místa. Ještě jsou volná místa. Přihlásit se můžete v kostele nebo na e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

Setkání nad Biblií s Mariánem Jahodou bude v neděli 6. května v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Další setkání bude v neděli 3. června.

V pátek 11. května začíná **devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého**. Budeme se k ní scházet každý večer ve 20 hodin v kapli Panny Marie. V úterý 15. května proběhne nověna v rámci **večeru chval** od 19.30 hodin. **Vigilii slavnosti Soslání Ducha Svatého** oslavíme v sobotu 19. května v 19 hodin v kostele.

V **horecké farnosti** proběhne v sobotu 12. května „**Den pro farnost**“. Začátek je v 9 hodin. Náplň: brigáda pro všechny věkové kategorie, generální úklid kostela (ženy a děti) a nějaká chlupská práce. Na závěr bude připraveno drobné pohoštění.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 12. května od 9 hodin. Komu by se to hodilo, může přijít již v pátek 11. května v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Uklidila by se část kos-

tela a v sobotu zbytek. Prosíme o pomoc všechny, kdo mohou přiložit ruku k dílu. Děkujeme. Další úklid kostela bude v sobotu 16. června.

Farní spoření a sbírka na opravu varhan se uskuteční při bohoslužbách v neděli 13. května, která je zároveň **Dnem modliteb za sdělovací prostředky a Dnem matek**.

Setkání seniorů se uskuteční ve čtvrtek 17. května v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

V neděli 20. května je **slavnost Seslání Ducha Svatého**. **Sbírka** při bohoslužbách je určena **na církevní školství**.

Den modliteb za církve v Číně připadá na čtvrtek 24. května.

Noc kostelů letos připadá na pátek 25. května. Kromě hejčínského kostela se do ní zapojí i kostel sv. Mikuláše v Horce nad Moravou. Mše svatá v Hejčíně v ten den začne v obvyklém čase v 17.30 hodin. Podrobný program najdete na webových stránkách farností nebo na <http://www.nockostelu.cz>.

O slavnosti Těla a Krve Páně ve čtvrtek 31. května nebude v hejčínském kostele mše svatá. Na pozvání otce arcibiskupa se připojíme ke slavení mši svatou v 18 hodin v chrámu sv. Mořice, po níž následuje průvod s Nejsvětější svátostí centrem města Olomouce.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 7. června, další pak mimořádně ve středu 4. července.

První svaté přijímání dětí v Hejčíně bude v neděli 10. června při mši svaté v 10 hodin. V ten den se uskuteční první svaté přijímání dětí i v Křelově při mši svaté v 9 hodin.

Vyprávění o cestě do Řecka za pravoslavnými Velikonoce-
mi a návštěvě města, kde se narodili sv. Cyril a sv. Metoděj, po-
hledem nezájezdového cestovatele proběhne v neděli 10. červ-
na v 17 hodin v místnosti nad sakristií.

Farní guláš (setkání farnosti) proběhne v neděli 17. června
na farní zahradě po mši svaté v 10 hodin. Už nyní můžete –
kromě těšení se na společně prožitý čas – promýšlet, co letos
nabídnete do tradiční tomboly, případně jakou buchtu upečete,
abyste uspěl/a v soutěži o nejlepší z nich.

Bratři karmelitáni zvou na **duchovní obnovu Čas pro Boha**,
která se koná v klášteře karmelitánů v Kostelním Vydří ve dnech
23. až 27. července 2018. Duchovní obnova je určena pro muže
ve věku 18 až 40 let, kteří zvažují duchovní povolání. Přihlá-
šky a informace u otce Mariana (*marian@karmel.cz*) do 13. čer-
vence 2018.

Letní příměstský tábor pro děti od 7 do 13 let se uskuteční
od 6. do 10. srpna 2018 v hejčínské farnosti. Přihlášky s infor-
macemi najdete v kostele. Kapacita tábora je omezena počtem
20 dětí. Ještě jsou volná místa. Proto neváhejte a co nejdříve
děti přihlaste.

V sakristii kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat
úmysly mší svatých na rok 2018.

Farnost u katedrály sv. Václava srdečně zve všechny, kteří
touží naslouchat Božímu slovu společně s druhými a chtějí, aby
Boží slovo vstupovalo do jejich života, na **setkání nad Božím
slovem z nedělní liturgie**. To se koná vždy ve čtvrtek v sále
farního domu od 18.45 hodin, ulice Mlčochova 7. Společenství
je otevřené a nezavazuje k pravidelné účasti.

Informace z Centra pro rodinný život Arcibiskupství olomouckého:

Srdečně zveme v neděli 20. května na **Pouť rodin a Pouť modliteb za nejmenší** na Svatém Kopečku u Olomouce. Pouť se koná pod záštitou Mariana Jurečky. **Program:** 9.45 pěší pouť z ulice V Lipkách (autobus č. 11, zastávka Samotišky) do baziliky Navštívení Panny Marie (trasa je necelý kilometr a je vhodná i pro děti); provází P. MUDr. Jiří Korda, koordinátor Modliteb za nejmenší • 10.30 mše svatá v bazilice Navštívení Panny Marie, celebruje emeritní biskup Mons. Josef Hrdlička • 13.00 modlitba růžence a adorace Nejsvětější svátosti. Po mši svaté bude jako vždy zajištěno dobré jídlo a pití za lidové ceny, následně bohatý program pro děti i rodiče (soutěže s olomouckými skauty, skákací hrad a mnoho dalšího). Ve 13 hodin si nenechte ujít koncert Evy Henychové. Kontaktní osoba: Mgr. Josef Záboj, tel. 587 405 292, e-mail: zaboj@arcibol.cz.

Smějeme se s redakční radou

Tři mniši meditují daleko od civilizovaného světa, vysoko v Himalájích. Jeden rok uplyne v naprostém tichu a jeden z nich povídá druhému: „Pěkná zima.“

Uběhne druhý rok a druhý mnich odpoví: „Máš pravdu, hrozná zima.“

Uběhne další rok a třetí mnich povídá: „Jestli si vy dva nepřestanete stěžovat, tak odejdu.“

(Z knihy Nezbedův humor 3. Vydání druhé. Časopis Nezbeda a Cvrček, Zlín 2015)

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 461, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz, internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

Redakční rada: Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, P. Marian Masařík, Jiří Popelka.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2018.

Příští číslo: 3. června 2018.